

gán některého členského státu považuje za nezbytné.

4. Každý dovozce nebo vývozce oznámí Komisi jakoukoli změnu v údajích podle odstavce 3, k níž došlo během doby platnosti licence.
5. Komise může vyžadovat osvědčení potvrzující povahu nebo složení látky, která má být dovezena nebo vyvezena, a kopii licence, kterou vydala země, z níž je zboží vyváženo nebo do níž je dováženo.
6. Předložené údaje může Komise podle potřeby v konkrétních případech sdílet s příslušnými orgány dotčených smluvních stran a může zamítnout žádost o licenci, není-li splněn kterýkoli příslušný požadavek stanovený v tomto nařízení, anebo z těchto důvodů:
 - a) v případě dovozní licence, zjistí-li se na základě informací příslušných orgánů dotčené země, že vývozcem není podnik, který má povolení obchodovat s příslušnou látkou v dané zemi;
 - b) v případě vývozní licence, pokud příslušné orgány země dovozu uvědomily Komisi, že by dovoz regulované látky představoval nedovolený obchod nebo nepříznivě ovlivnil provádění regulačních opatření země dovozu, jež byla zavedena pro účely dodržení jejích závazků v rámci Montrealského protokolu, nebo by pro danou zemi vedl k překročení množstevních limitů v rámci Montrealského protokolu.
7. Komise zpřístupní kopii každé licence příslušnému orgánu dotčeného členského státu.
8. Komise co nejdříve informuje žadatele a dotčené členské státy o každé žádosti o licenci, která byla zamítnuta na základě odstavce 6, a uvede důvod zamítnutí.
9. Komise může změnit seznam uvedený v odstavci 3 a v příloze IV. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

V případě úmyslu dovézt nebo vyvézt regulovanou látku je vhodné nejprve tento záměr konzultovat s příslušnými pracovníky odboru ochrany ovzduší MŽP a informovat se, zda je to vůbec možné a za jakých podmínek.

Článek 19 – Opatření pro sledování nedovoleného obchodu

Komise může přijmout dodatečná opatření pro sledování regulovaných látek nebo nových látek a výrobků a zařízení, jež obsahují regulované látky nebo jsou na nich závislé, které se nacházejí v režimu dočasného uskladnění, uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma anebo v tranzitu přes celní území Společenství a následně jsou zpětně vyvezeny, a to na základě posouzení možných rizik nedovoleného obchodu v souvislosti s uvedeným pohybem zboží, přičemž přihlédne k socioekonomickým dopadům těchto opatření a jejich přínosu pro životní prostředí.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení včetně jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

Kontrolu nedovoleného obchodu s regulovanými látkami v České republice provádějí Česká inspekce životního prostředí, Česká obchodní inspekce a celní orgány.

Článek 20 – Obchod se státy, které nejsou smluvními stranami Montrealského protokolu, a s územími, na která se Montrealský protokol nevztahuje

1. Dovoz regulovaných látek a výrobků a zařízení, jež obsahují regulované látky nebo jsou na nich závislé, ze státu, který není smluvní stranou Montrealského protokolu, a jejich dovoz do takového státu je zakázán.

Mezi několik států, které nejsou smluvními stranami Montrealského protokolu, například patří Vatikán, Irák a správní území na Antarktídě. O mimořádných výjimkách rozhoduje Komise EU.

Článek 21 – Seznam výrobků a zařízení, jež obsahují regulované látky nebo jsou na nich závislé

Do 1. ledna 2010 Komise zpřístupní seznam výrobků a zařízení, jež by mohly obsahovat regulované látky nebo být na těchto látkách závislé, a jejich kódů kombinované nomenklatury jako po-